

Rättsfallssamlingen

BESLUT MEDDELAT AV TRIBUNALENS ORDFÖRANDE

den 15 december 2015 *

”Interimistiskt förfarande — Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Livsmedelsförpackningar för detaljhandeln — Beslut att ålägga böter — Bankgaranti — Ansökan om uppskov med verkställighet — Fumus boni juris — Situation som ställer krav på skyndsamhet — Intresseavvägning”

I mål T-522/15 R,

CCPL – Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC, Reggio Emilia (Italien),

Coopbox group SpA, Reggio Emilia,

Poliemme Srl, Reggio Emilia,

Coopbox Hispania, SL, Lorca (Spanien),

Coopbox Eastern s.r.o., Nové Mesto nad Váhom (Slovakien),

företrädna av advokaterna S. Bariatti och E. Cucchiara,

sökande,

mot

Europeiska kommissionen, inledningsvis företrädd av F. Jimeno Fernandez, A. Biolan och P. Rossi, därefter av F. Jimeno Fernandez, P. Rossi och L. Malferrari, samtliga i egenskap av ombud,

svarande,

angående en ansökan om uppskov med verkställigheten av kommissionens beslut C (2015) 4336 final av den 24 juni 2015 om ett förfarande enligt artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet (AT.39563 – Livsmedelsförpackningar för detaljhandeln), i den mån sökandena förpliktas att ställa en bankgaranti eller provisoriskt betala bötesbeloppet som villkor för att undvika omedelbar indrivning av beloppet,

meddelar

TRIBUNALENS ORDFÖRANDE

följande

* Rättegångsspråk: italienska.

Beslut¹

Bakgrund till tvisten

- 1 Detta mål rör samverkan inom sektorn för livsmedelsförpackning i bägare av polystyren och polypropen. Dessa produkter används för förpackning av färska livsmedel, såsom kött, fjäderfä och fisk i syfte att sälja dem i detaljhandeln. De geografiska områden som omfattades av samverkan var bland annat Italien, sydvästra Europa och Central- och Östeuropa. De huvudsakliga målen med de konkurrensbegränsande avtalen var att bibehålla höga priser, att övervältra prisökningen på råvaror på ett samordnat sätt och bevara status quo i den befintliga tilldelningen av kunder och marknader. Europeiska kommissionen gjorde gällande att sökandena, CCPL – Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC, Coopbox group SpA, Poliemme Srl, Coopbox Hispania, SL och Coopbox Eastern s.r.o, hade deltagit i samverkan.
- 2 Kommissionen preciserade i sitt beslut C (2015) 4336 final av den 24 juni 2015 om ett förfarande enligt artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet (AT.39563 – Livsmedelsförpackningar för detaljhandeln) (nedan kallat det angripna beslutet), som delgavs den 1 juli 2015, att sökandena ingick i Coopbox-koncernen, vars moderbolag kontrollerade de bolag som tillhörde CCPL-koncernens avdelning för förpackning av färska livsmedel. CCPL-koncernen var ett konsortium bestående av tio kooperativ som ägde andelar i andra bolag och var verksamt på flera olika områden, såsom sektorn för förpackning av färska livsmedel genom Coopbox, byggmaterial, företagstjänster, energi och på fastighetsmarknaden. Enligt kommissionen var CCPL holdingbolag för CCPL-koncernen. Sökandena påfördes böter till ett belopp som uppgick till totalt 33 694 000 euro, det vill säga 22 137 000 euro för den överträdelse som hade begåtts i Italien, 10 955 000 euro för den överträdelse som hade begåtts i sydvästra Europa och 602 000 euro för den överträdelse som hade begåtts i Central- och Östeuropa.
- 3 Bötesbeloppet fastställdes efter det att sökandena, som en förmånlig behandling, beviljades en nedsättning med 20 procent på det bötesbelopp som sökandena skulle ha påförts för den överträdelse som hade begåtts i Italien och en nedsättning på 30 procent på det bötesbelopp som de skulle ha påförts för den överträdelse som hade begåtts i sydvästra Europa och i Central- och Östeuropa, det vill säga en nedsättning på cirka 14 miljoner euro och det beviljades med stöd av kommissionens tillkännagivande om immunitet mot böter och nedsättning av böter i kartellärenden (EUT C 298, 2006, s. 17). I enlighet med punkt 35 i riktlinjerna för beräkning av böter som döms ut enligt artikel 23.2 a i förordning nr 1/2003 (EUT C 210, 2006, s. 2) (nedan kallade 2006 års riktlinjer) beviljade kommissionen dessutom delvis sökandenas begäran i vilken de åberopade att de saknade betalningsförmåga och satte ned det bötesbelopp som kommissionen skulle ha påfört med [Konfidentiellt]² vilket motsvarade ungefär [Konfidentiellt].
- 4 I den sista punkten i artikel 2 i det angripna beslutet föreskrivs att böterna ska betalas inom tre månader från dagen för delgivning av beslutet och att efter utgången av denna period börjar ränta automatiskt att löpa enligt den räntesats som Europeiska centralbanken (ECB) tillämpade på sina huvudsakliga återfinansieringstransaktioner den första vardagen i den månad under vilken förevarande beslut fattades, med tillägg av 3,5 procentenheter. Om det företag som påförts böter väcker talan kan det på förfallodagen ställa en garanti för böterna, antingen genom att ge en bankgaranti eller genom att provisoriskt betala böterna.
- 5 I skrivelsen om delgivning av det angripna beslutet preciserade kommissionen att den efter det att betalningsfristen löpt ut kommer att driva in fordran, på vilken det skulle påföras dröjsmålsränta från dagen efter det att fristen löpte ut till och med den dag då betalning faktiskt skett. Räntan beräknades utifrån en grundsats på 0,05 procent med ett tillägg på 3,5 procentenheter, det vill säga en räntesats på

1 — Nedan återges endast de punkter i detta beslut som tribunalen anser bör publiceras.

2 — Konfidentiella uppgifter har strukits.

3,55 procent. Om sökandena väckte talan skulle de ställa en garanti för böterna innan fristen löpte ut, antingen genom en finansiell garanti som kommissionens bokföringsansvarige skulle godta, eller genom att provisoriskt betala böterna. Om en finansiell säkerhet ställdes, skulle bötesbeloppet beläggas med en räntesats på 1,55 procent. Allt dröjsmål med betalningen eller ställandet av en finansiell garanti skulle leda till att dröjsmålsränta tillämpades som beräknades utifrån den ovannämnda grundsatsen med tillägg på 3,5 procentenheter.

Förfarandet och parternas yrkanden

- 6 Genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 10 september 2015, väckte sökandena förevarande talan om ogiltigförklaring av de böter som de ålades genom det angripna beslutet, och i andra hand har de yrkat att bötesbeloppet ska sättas ned. Till stöd för deras talan har sökandena särskilt åberopat att kommissionen har åsidosatt principerna om proportionalitet och skälighet när den fastställde de ålagda böterna.

- 7 Genom separat handling, som inkom till tribunalens kansli den 29 september 2015, har sökandena ingett en ansökan om interimistiska åtgärder. I denna ansökan har de yrkat att tribunalens ordförande ska

bevilja uppskov med verkställigheten av det angripna beslutet i den mån det uppställs krav på att sökandena ställer en bankgaranti eller provisoriskt betalar bötesbeloppet som villkor för att undvika omedelbar indrivning av beloppet, och

förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

- 8 I yttrande som inkom till tribunalens kansli den 15 oktober 2015 har kommissionen yrkat att tribunalen ska

avslå ansökan om interimistiska åtgärder, och

förplikta sökandena att ersätta rättegångskostnaderna.

- 9 Sökandena besvarade kommissionens yttrande i en inläga av den 28 oktober 2015. Kommissionen tog ställning till den i sin inläga av den 6 november 2015, vilket följdes av en skriftväxling den 18 november, den 23 november, den 30 november och den 3 december 2015.

Rättslig bedömning

Allmänna överväganden [utelämnas]

- 14 Under omständigheterna i förevarande mål, ska det först prövas om villkoret att de begärda åtgärderna vid ett första påseende framstår som faktiskt och rättsligt befogade (*fumus boni juris*) är uppfyllt. Vad gäller den exakta omfattningen av denna prövning framgår det, mot bakgrund av artikel 2 i det angripna beslutet och av skrivelsen om delgivning av det angripna beslutet (se punkterna 4 och 5 ovan), att ansökan om interimistiska åtgärder inte har något annat syfte än att uppnå ett undantag från skyldigheten att ställa en bankgaranti, vilket är en lösning som är mindre kostsam än att provisoriskt betala de ålagda böterna, som nödvändigt villkor för att undvika att kommissionen omedelbart driver in böterna (se, för ett liknande resonemang, beslut av den 29 oktober 2009, Novácke chemické závody/kommissionen, T-352/09 R, EU:T:2009:422, punkt 19 och där angiven rättspraxis).

Fumus boni juris [utelämnas]

- 16 Sökandena har till stöd för sitt andrahandsyrkande i målet rörande huvudsaken, som avsåg en nedsättning av det bötesbelopp som de påfördes, särskilt kritiserat kommissionen för att inte i tillräcklig mån ha beaktat den faktiska betalningsförmågan hos CCPL-koncernen, som sökandena tillhör. Samtidigt som kommissionen kändes vid att den dramatiska finanskrisen hade påverkat koncernen, vägrade den att bevilja en större nedsättning av de fastställda böterna, vilket hade kunnat säkerställa deras ekonomiska överlevnad.
- 17 Sökandena har påpekat att CCPL-koncernen för tillfället går igenom en mycket allvarlig ekonomisk kris, vilket har lett till att den har utarbetat en omstruktureringsplan vars innehåll överlämnades till kommissionen under det administrativa förfarandet. De viktigaste beståndsdelarna i omstruktureringsplanen utgjordes av en rationalisering av portföljen med bolagsandelar, inklusive överlåtelse av andelar i andra sektioner än sektorn för livsmedelsförpackning. I enlighet med omstruktureringsplanen, ingick CCPL den 8 augusti 2014 ett standstill-avtal med borgenärsbankerna. Avtalet var giltigt till och med den 30 juni 2015, och syftet med det var att ge sökandena ett moratorium med återbetalningen av kapitalandelarna och ett åtagande att inte återkalla de beviljade krediterna. Standstill-avtalet gav dem möjlighet att fortsätta genomföra och slutföra omstruktureringsplanen. Enligt sökandena var inte intäkterna för de planerade överlåtelseerna tillräckliga för att betala tillbaka CCPL-koncernens samtliga bankkulder, som uppgick till [konfidentiellt] euro, och dessa skulder skulle därför omförhandlas med de fordringsägande bankerna, återfinansieras och betalas tillbaka efter den tid som omstruktureringsplanen varade. Eftersom omstruktureringsplanen ännu inte hade godkänts av de fordringsägande bankerna, anser CCPL-koncernen att den inte vid sidan om omstruktureringsplanen har de finansiella resurserna för att betala de böter som påförts genom det angripna beslutet.
- 18 Sökandena har framhållit att kommissionen själv i bilaga IV till det angripna beslutet och med tillämpning av punkt 35 i 2006 års riktlinjer (se punkt 3 ovan), medgav att faran för en tvångslikvidation var överhängande. Det är följaktligen helt oförståeligt att kommissionen kunde anse att sökandena kunde betala böter till ett belopp som totalt uppgick till 33 miljoner euro före den 1 oktober 2015, i synnerhet eftersom sökandena inte kunde använda någon av de finansieringskällor som kommissionen nämnde i bilaga IV till det angripna beslutet för detta ändamål.
- 19 I den mån kommissionen kritiserade Coopbox för att det i omstruktureringsplanen beräknades att inkomsterna skulle uppgå till [Konfidentiellt], men att endast [Konfidentiellt] euro var avsatta för att betala de ålagda böterna, trots att Coopbox hade avsatt [Konfidentiellt] euro för detta i 2013 års budget, har nämligen sökandena understrukt att den omständigheten att det avsattes [Konfidentiellt] euro inte i sig på något sätt betyder att de, när det angripna beslutet antogs, förfogade över nödvändiga likvida medel för att kunna betala eventuella böter. Sökandena har upprepat att de enda tillgångar som CCPL-koncernen kan förfoga över är de som frigörs genom verkställigheten av omstruktureringsplanen. Omstruktureringsplanen har emellertid ännu inte godkänts av de fordringsägande bankerna. De intäkter som följer av de planerade överlåtelseerna är inte under några omständigheter tillräckliga för att betala tillbaka bankskulderna på [Konfidentiellt] euro.
- 20 Dessutom ”valde” inte sökandena att endast avsätta [Konfidentiellt] euro för att betala böterna, utan det rör sig om den lönsamhetsnivå som de fordringsägande bankerna fastställde i omstruktureringsplanen. Bankerna är nämligen beredda att godta omstruktureringsplanen på villkor att böterna inte är högre än taket på [Konfidentiellt] euro. För att undvika en konkurs, har sökandena för sin del inte något annat val än att godta de villkor som de fordringsägande bankerna faktiskt uppställde i omstruktureringsplanen.
- 21 I den mån som kommissionen anser att CCPL-koncernen kunde få fram ytterligare medel vid sidan av omstruktureringsplanen genom att bland annat sälja minoritetsandelar i aktieinnehav, som i bolagen Refincoop SpA, Erzelli Energia Srl, Smec Srl, Sagif SpA och Athenia Net Srl, eller genom ett

eventuellt finansiellt stöd från deras delägare, såsom kooperativen CMB SC eller CCFS SC, har sökandena dels hävdade att om koncernen skulle använda intäkter från försäljningen av andelar till att betala böter och inte till att betala tillbaka sina skulder, skulle det medföra en tvångslikvidation. Även om det antogs att försäljningen av dessa andelar lösgjorde intäkter, ska de följaktligen i första hand användas till att betala tillbaka skulderna. Dels [Konfidentiellt].

[utelämnas]

- 26 Vad gäller möjligheten att generera ytterligare medel genom ett eventuellt finansiellt stöd från CCPL:s delägare, har sökandena påpekat att fyra av de kooperativ som är medlemmar i CCPL, Coopsette SC, Unieco SC, Open Co SC och CEAP SC, befinner sig i en kritisk finansiell situation. Beträffande de övriga, särskilt CMB och CCFS, har sökandena anförde att CMB endast äger mindre än 20 procent av CCPL och att andelen endast är av institutionell karaktär. CCPL är nämligen ett rent konsortium av kooperativ och dess huvudsakliga ändamål är att underlätta för delägarna att förverkliga sina ömsesidiga mål. Det är således svårt att fastställa ett konkret ekonomiskt eller industriellt intresse hos CMB som skulle kunna legitimera ett ekonomiskt åtagande till stöd för CCPL. Sökandena har vidare anförde att i de interna bestämmelser som reglerar CCFS ekonomiska verksamhet, fastställs en övre gräns för den risk som det kan ta i förhållande till varje delägare, nämligen en sjättedel av de redovisade nettotillgångarna enligt den senaste godkända balansräkningen, för att förhindra en alltför koncentrerad risk hos ett enda bolag. Med beaktande av att CCPL:s nettotillgångar drastiskt sjönk på grund av förlusterna år 2013 och 2014, kom det emellertid inte på fråga att CCFS skulle bevilja kreditansökan.

[utelämnas]

- 32 Inledningsvis erinrar tribunalens ordförande om att de generella argument och principer genom vilka kommissionen har åberopat att den inte är skyldig att beakta att ett företag har ett ekonomiskt underskott då den fastställer ett bötesbelopp, eftersom en sådan skyldighet annars skulle medföra att de företag som var sämst anpassade till marknadsvillkoren gavs en oberättigad konkurrensfördel, är utan betydelse i förevarande sammanhang. Det framgår nämligen att kommissionen faktiskt, i bilaga IV till det angripna beslutet och med tillämpning av punkt 35 i 2006 års riktlinjer, beaktade att sökandena gick med förlust.
- 33 Kommissionen ansåg således i nämnda bilaga att [Konfidentiellt]. Enligt kommissionen [Konfidentiellt] berodde denna situation i huvudsak på [Konfidentiellt], vilket hade en betydande påverkan på Coopbox skuldsättning, [Konfidentiellt]. Kommissionen ansåg vidare att det inte fanns något i Coopbox aktuella situation som tydde på att [Konfidentiellt]. Kommissionen anser således [Konfidentiellt].
- 34 I förevarande fall är det således inte fråga om att pröva principfrågorna, som kommissionen tog upp, utan att pröva om kommissionen, när den endast satte ned bötesbeloppet med [Konfidentiellt] med beaktande av Coopbox faktiska betalningskapacitet, tog tillräcklig hänsyn till den ekonomiska kris som CCPL-koncernen gick igenom när det angripna beslutet antogs. I det här sammanhanget finns det flera uppgifter som tyder på att kommissionen i det angripna beslutet faktiskt underskattade allvaret av sökandenas ekonomiska underskott, vilket ska ses mot bakgrund av situationen för CCPL-koncernen, som sökandena tillhör.
- 35 När kommissionen satte ned Coopbox bötesbelopp med endast [Konfidentiellt], bedömde uppenbarligen inte kommissionen det verkliga värdet av CCPL-koncernens ekonomiska styrka. Under det interimistiska förfarandet enades parterna om att CCPL-koncernen genomgick en ekonomisk kris som gjorde det nödvändigt att utarbeta en omstruktureringsplan som i den ursprungliga versionen från år 2014, var förenad med ett standstill-avtal med koncernens borgenärsbanker och som uppdaterades i april 2015, vilket styrks av handlingarna i målet. De viktigaste beståndsdelarna i

omstruktureringsplanen var en omstrukturering av CCPL-koncernens skulder och en överlåtelse av andelar i vissa bolag, eftersom intäkterna från överlåtelseerna var avsedda att få igång koncernens ekonomiska verksamhet samtidigt som koncernen kunde betala tillbaka sina bankkulder.

- 36 Sökandena har, utan att egentligen ha motsagts av kommissionen, insisterat på att det är nödvändigt att omstruktureringsplanen genomförs effektivt, vilket verkar vara avgörande för koncernens finansiella överlevnad, eftersom koncernens prekära situation förvärrades av att borgenärsbankerna ännu inte har definitivt godkänt omstruktureringsplanen och detta beror just på att bankerna anser att de böter som sökandena ålades var så höga. Trots att kommissionen visade en viss skepticism i detta hänseende, framstår det i förevarande sammanhang inte vid första påseendet som överraskande att bankerna försöker förplikta CCPL-koncernen att prioritera indrivningen av deras bankfordringar, som uppkommit innan det angripna beslutet antogs, genom att endast – i en plan som även den utarbetades före det angripna beslutet – ge betalningen av de framtida böterna en sekundär ställning. Vad gäller att endast ett belopp på [Konfidentiellt] euro hade planerats för detta, tycks det återspegla osäkerheten i den förväntade storleken på intäkterna från koncernens omstrukturering, bland annat från försäljningen av tillgångarna, vilka bankerna inte utan anledning befarar vara otillräckliga även för att återbeta deras prioriterade fordringar.

[utelämnas]

- 39 Vidare verkar inte kommissionen känna till CCPL-koncernens kooperativa struktur, i och med att den påstod att sökandena kunde täcka de ålagda böterna genom att använda tillgångar från vissa kooperativ som är aktieägare i CCPL-koncernen, särskilt CMB och CCFS. Till skillnad från en förtegskoncern med en vertikal organisation, som styrs av ett moderbolag som identifierar och bestämmer den ekonomiska strategin samt de gemensamma intressena för alla medlemmar i koncernen, vilket medför ett ömsesidigt ekonomiskt ansvar, har nämligen generellt sett medlemmarna i ett kooperativ en större ekonomisk och finansiell frihet. Ett kooperativ som bygger på en samarbetsprincip, har endast som syfte att tillvarata medlemmarnas intressen, genom att bland annat tillhandahålla varandra tjänster, organisera en centraliserad försäljning av deras varor, gemensamt köpa in råvaror eller ge arbetstillfällen. Det följer av detta att en medlem endast har ett mycket begränsat objektivt intresse av att ge finansiellt stöd till en annan medlem i samma kooperativ. Avseende en medlems intresse av att säkerställa "sitt" kooperativs överlevnad vid hot om tvångslikvidation, är även det begränsat, eftersom det är beroende av medlemskapets konkreta fördelar, möjligheten att gå med i ett annat kooperativ, i förekommande fall bilda ett nytt om det tidigare upplöses, och av kostnaderna för ett sådant nytt medlemskap.
- 40 Samma sak gäller i princip för CCPL-koncernens struktur, avseende vilken sökandena i huvudsak har angett, utan att ha motsagts av kommissionen, att det är fråga om ett rent konsortium av kooperativ vars huvudsakliga syfte är att underlätta för kooperativen att förvekliga sina ömsesidiga mål, bland annat CMB:s mål vars andelar endast är av institutionell karaktär. Av detta kan slutsatsen dras att om CMB ställdes inför valet att använda sina tydligen omfattande tillgångar (se punkt 28 ovan) till att stödja en kooperativ struktur som är mycket skuldsatt och som riskerar tvångslikvidation just på grund av de ålagda böterna, eller att i förekommande fall investera i ett nytt kooperativ, skulle det knappast finnas något objektivt intresse för CMB att åta sig att ge ett omfattande finansiellt stöd till holdingbolaget CCPL eller till systerkooperativen. Förevarande intresse tycks av samma skäl vara ytterst litet för finansieringskooperativet CCFS, vars verksamhet för övrigt omfattas av stränga bankregler och som redan är den största fodringsägande banken i CCPL-koncernen, och det ska preciseras att enligt CCFS interna bestämmelser hade fordran behövt täckas med lämpliga garantier. Med anledning av koncernens finansiella svårigheter, verkar den emellertid inte kunna ge CCFS ytterligare garantier, vilket vid första påseendet tycks utesluta alla rimliga möjligheter för CCFS att finansiera de böter som ålagts genom det angripna beslutet.

- 41 Sökandenas argumentation som syftar till att visa att kommissionen underskattade CCPL-koncernens svaga finansiella ställning, förefaller således inte vid första anblicken sakna rimlig grund. Under alla omständigheter kan domaren med behörighet att besluta om interimistiska åtgärder endast konstatera att den domstol som prövar målet rörande huvudsaken borde göra en mer ingående prövning av de omständigheter som tagits upp. Följaktligen är det fråga om *fumus boni juris* vad avser att bevilja sökandena en nedsättning av bötesbeloppet som är mer omfattande än det som kommissionen beviljade i det angripna beslutet.
- 42 Det ska tilläggas att tribunalen enligt artikel 261 FEUF och artikel 31 i rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna [101 FEUF] och [102 FEUF] i fördraget (EGT L 1, 2003, s. 1), vid sin prövning av kommissionens överklagade bötesbeslut har behörighet att göra en obegränsad överprövning av kommissionens bedömning. I förevarande fall är det tillräckligt sannolikt att tribunalen, genom att i huvudsaken använda sig av denna behörighet, sätter ned de böter som påförts sökandena ännu mer (se, för ett liknande resonemang, beslut av den 13 april 2011, Westfälische Drahtindustrie m.fl./kommissionen, T-393/10 R, REU, EU:T:2011:178, punkt 60). När domstolen med obegränsad behörighet utövar sin behörighet att ändra beslut kan den utgå från den rättsliga och faktiska situation som föreligger den dag då den meddelar dom (se, för ett liknande resonemang, dom av den 6 mars 1974, Istituto Chemioterapico Italiano och Commercial Solvents/kommissionen, 6/73 och 7/73, REG, EU:C:1974:18, punkterna 51 och 52, dom av den 14 juli 1995, CB/kommissionen, T-275/94, REG, EU:T:1995:141, punkt 61, och dom av den 5 oktober 2011, Romana Tabacchi/kommissionen, T-11/06, REU, EU:T:2011:560, punkterna 282–285). I punkterna 3 och 42 i sökandenas inlägga av den 28 oktober 2015, har sökandena understrukit, utan att egentligen ha motsagts av kommissionen, att i förhållande till den situation som beaktades i det angripna beslutet förvärrades CCPL-koncernens ekonomiska och finansiella situation ytterligare, i synnerhet för kooperativen Coopsette och Open, under det tredje kvartalet 2015.
- 43 I slutet av bedömningen av *fumus boni juris* anser domaren med behörighet att besluta om interimistiska åtgärder att det vid första påseendet således finns en tillräckligt stor sannolikhet att den domstol som prövar målet rörande huvudsaken beviljar sökandena en kraftig nedsättning av det bötesbelopp som kommissionen påförde genom det angripna beslutet.

Huruvida situationen ställer krav på skyndsamhet [utelämnas]

- 48 Såsom framgår av artikel 2 i det angripna beslutet och av den skrivelse genom vilken beslutet delgavs (se punkterna 4 och 5 ovan), tillät kommissionen sökandena att använda en bankgaranti för att provisoriskt fullgöra skyldigheten att betala de ålagda böterna, utan att behöva betala den begärda summan på förfallodagen.
- 49 Det finns en möjlighet att kräva att en bankgaranti ställs, vilket utgör ett allmänt och rimligt tillvägagångssätt från kommissionens sida, men det är endast under särskilda omständigheter som sökandena kan beviljas undantag från skyldigheten att ställa en bankgaranti som villkor för att ett bötesbelopp inte omedelbart ska drivas in (se, för ett liknande resonemang, beslut av den 23 mars 2001, FEG/kommissionen, C-7/01 P(R), REG, EU:C:2001:183, punkt 44 och där angiven rättspraxis och beslut Fapricela/kommissionen, punkt 46 ovan, EU:T:2011:395, punkt 22 och där angiven rättspraxis).
- 50 För att fastställa att sådana särskilda omständigheter föreligger, ska sökandena i princip bevisa att det objektivt sett är omöjligt för dem att ställa bankgarantin eller att det skulle äventyra deras existens att ställa garantin (se, för ett liknande resonemang, beslut Westfälische Drahtindustrie m.fl./kommissionen, punkt 42 ovan, EU:T:2011:178, punkt 23 och där angiven rättspraxis, och beslut Fapricela/kommissionen, punkt 46 ovan, EU:T:2011:395, punkt 23 och där angiven rättspraxis).

- 51 Dessa två särskilda omständigheter är alternativa och inte kumulativa. Om sökandena följaktligen kan visa att det objektivt sett är omöjligt för dem att ställa en bankgaranti för de påförda böterna, ska det i enlighet med den rättspraxis som angavs i punkten ovan, fastställas att kravet på skyndsamhet är uppfyllt avseende ansökan om uppskov med verkställigheten.

[utelämnas]

- 56 I förevarande fall framgår det av handlingarna i målet att CCPL-koncernen i juli 2015 vände sig till 13 finansiella institut – Unicredit, Intesa SanPaolo, Monte dei Paschi di Siena, Banca Nazionale del Lavoro, Unipol Banca, Banca Popolare di Milano, Banco Popolare, BPER, Cariparma, Carige, CCFS, Coopfond och Carisbo – för att erhålla en bankgaranti för de böter sökandena hade ålagts genom det angripna beslutet. Samtliga ansökningar avslogs.

[utelämnas]

- 61 Mot bakgrund av dessa handlingar ska det konstateras att den stora majoriteten av de kontaktade finansiella instituten motiverade sina avslag med detaljerade argument kring CCPL-koncernens osäkra ekonomiska och finansiella situation som inte gjorde det möjligt för dem att bevilja den begärda bankgarantin. De finansiella instituten grundade sig i denna bedömning på CCPL-koncernens relevanta finansiella redovisningshandlingar och redovisningshandlingar avseende tillgångarna, den plan som hade utarbetats för att omstrukturera koncernen och nivån på de ålagda böterna.
- 62 Vad gäller sammanhanget för ansökningarna om de motsvarande bankgarantierna, framgår det av handlingarna i målet att i början av juli 2015, kontaktade en strategikonsultfirma, som företrädde CCPL-koncernen, via e-post, de finansiella instituten, bland vilka CCPL-koncernens borgenärsbanker ingick, och flera advokater. Vid detta tillfälle gav nämnda firma in en handling med alternativa scenarion för koncernen och fastställde två olika alternativ. Antingen skulle talan väckas mot det angripna beslutet, vilket inkluderade en beviljad bankgaranti och ingivandet av ett avtal om omstrukturering av koncernens skulder för att förhindra en konkurs, eller ett konkursförfarande inledas som syftade till avveckling. I handlingen redogjordes det bland annat för fördelarna med en omstrukturering med en beviljad bankgaranti i fråga om värdet vid likvidation av tillgångarna och indrivning av fordringarna, i förhållande till ett ackord. I förevarande sammanhang presenterades hur bankgarantin skulle kunna fördelas mellan bankerna, på så sätt att åtta banker, däribland borgenärsbankerna, gav delgarantier, och beloppet för var och en uppgick till deras respektive bankfordran mot koncernen.
- 63 Mot bakgrund av allt som anförts ovan, anser inte domaren med behörighet att besluta om interimistiska åtgärder att det finns något rimligt skäl att betvivla att ovannämnda handling – som kommissionen endast kvalificerade som förberedande dokument till diskussionen med de borgenärsbankerna – faktiskt utgjorde en omständighet som de kontaktade finansiella institutionerna grundade sig på när de avslog ansökan om bankgarantin. Avslaget omfattade således även alternativet med uppdelade garantier.
- 64 Härav följer att sökandena, i egenskap av medlemmar i CCPL-koncernen, i rätt tid seriöst har bemödat sig om att skaffa sig en bankgaranti avseende de böter som påförts dem. Den bristande framgången beror på att de kontaktade finansiella instituten avslog deras ansökan om garanti efter att ha gjort en ingående och saklig prövning av CCPL-koncernens ekonomiska och finansiella situation. Detta framgår av nästan samtliga finansiella instituts avslagsbeslut och av att de var väl informerade om hela koncernens situation. Under dessa omständigheter är det oväsentligt att enbart bolaget Unipol Banca motiverade sitt avslag med att kortfattat hänvisa till ”en djupare prövning av ansökan”.

[utelämnas]

- 66 Eftersom avslagen på ansökan om bankgaranti kommer från 12 banker, vilka motiverade avslagen på det sätt som angavs ovan, har sökandena framlagt tillräckliga bevis för att det är objektivt omöjligt för dem att ställa denna bankgaranti, särskilt med tanke på att det i rättspraxis i liknande fall har ansetts tillräckligt med två respektive tre avslag (beslut av den 13 juli 2006, Romana Tabacchi/kommissionen, T-11/06 R, REG, EU:T:2006:217, punkterna 102 och 103 och beslut 1. garantovaná/kommissionen, punkt 44 ovan, EU:T:2011:63, punkt 56).
- 67 Inget av kommissionens motargument är övertygande.
- 68 För det första har kommissionen kritiserat sökandena för att inte i tillräcklig mån ha utnyttjat CCPL-koncernens tillgångar genom att vända sig till de kooperativ som är aktieägare i CCPL, i synnerhet till CMB eller CCFS som var och en äger 19,42 procent av kapitalet och som har tillräckliga tillgångar (se punkt 28 ovan), för att erhålla finansiellt stöd som skulle kunna ligga till grund för en eventuell bankgaranti.
- 69 Det ska erinras om att beaktandet av styrkan hos den koncern som en part, som har ansökt om interimistiska åtgärder, ingår i, vilar på tanken att det berörda företagets objektiva intressen inte är fristående i förhållande till intressena hos de fysiska eller juridiska personer som kontrollerar det eller som ingår i samma koncern. Det ska preciseras att med beaktande av en koncerns ägarstruktur, är även detta synsätt tillämpligt på minoritetsaktieägare som äger 50, 40 eller 30 procent av det aktuella bolagets kapital (se, för ett liknande resonemang, beslut Westfälische Drahtindustrie m.fl./kommissionen, punkt 42 ovan, EU:T:2011:178, punkt 38, beslut av den 21 juni 2011, MB System/kommissionen, T-209/11 R, EU:T:2011:297, punkt 35 och beslut av den 26 september 2013, Tilly-Sabco/kommissionen, T-397/13 R, EU:T:2013:502, punkt 41).
- 70 Såsom det har redogjorts för i punkterna 39 och 40 ovan sammanfaller inte intressena i tillräcklig mån inom CCPL-koncernen, särskilt inte mellan kooperativen CMB och CCFS, å ena sidan och sökandena, holdingbolag och systerkooperativ, å andra sidan. Konceptet gällande koncerner, som avses i punkt 69 ovan, är följaktligen inte tillämpligt på en kooperativ struktur, vilket innebär att det i förevarande sammanhang inte går att beakta CMB:s och CCFS:s finansiella tillgångar. Under dessa omständigheter är det inte nödvändigt att avgöra om en minoritetsandel som inte utgör mer än 19,42 procent av kapitalet kan anses som tillräckligt för att konceptet avseende koncerner ska bli tillämpligt.

[utelämnas]

- 75 Av det som anförts följer att sökandena har framlagt tillräckliga bevis för att kravet på skyndsamhet avseende de av dem begärda interimistiska åtgärderna är uppfyllt.

Intresseavvägning [utelämnas]

- 77 I förevarande fall har sökandena lyckats visa att kravet på skyndsamhet är uppfyllt avseende deras ansökan om interimistiska åtgärder, eftersom det var objektivt sett omöjligt för dem att ställa bankgaranti för böterna. De har också lämnat sådana uppgifter att det får anses föreligga ett *fumus boni juris* avseende deras alternativa yrkande om nedsättning av böterna. Det kan därför konstateras att sökandena har ett berättigat intresse av uppskov med verkställigheten av skyldigheten att ställa bankgaranti för böterna (se, för ett liknande resonemang, beslut Westfälische Drahtindustrie m.fl./kommissionen, punkt 42 ovan, EU:T:2011:178, punkt 63). Om deras ansökan om interimistiska åtgärder inte beviljades skulle kommissionen nämligen ha rätt att omedelbart driva in böterna, vilket med största sannolikhet skulle leda till tvångslikvidation vilket kommissionen själv, i bilaga IV till det angripna beslutet, angav borde undvikas. Det är dessutom utrett att CCPL-koncernen för närvarande

har 822 anställda, varav 647 inom sektorn för livsmedelsförpackning. Vid en tvångslikvidation skulle således även arbetslösheten öka, vilket kommissionen för övrigt uttryckligen angav i bilaga IV till det angripna beslutet.

- 78 Eftersom kommissionen har åberopat allmänintresset av att effektiviteten i Europeiska unionens konkurrensregler upprätthålls och böternas avskräckande verkan, ska det konstateras att detta intresse inte står i strid med principen om nedsättning, även en kraftig sådan, av det påförda bötesbeloppet. Såsom framgår av punkt 35 i 2006 års riktlinjer, förbehåller sig nämligen kommissionen uttryckligen rätten att sätta ned böterna med hänsyn till de berörda företagens faktiska betalningskapacitet. Rätten att bevilja undantag från skyldigheten att ställa en bankgaranti kan således inte nekas domaren med behörighet att besluta om interimistiska åtgärder som, under den tid som målet rörande huvudsaken pågår, ska hitta en balans mellan böternas avskräckande verkan och den finansiella situationen för det företag som påförts böter.

[utelämnas]

- 80 Av det anförda följer att, mot bakgrund av de särskilda omständigheterna i sökandenas faktiska och rättsliga situation, särskilt att det för närvarande objektivt sett är omöjligt för dem att ställa en bankgaranti för att täcka de böter som de påförts, ska sökandenas intressen få företräde framför kommissionens intressen.
- 81 Det ska dock dels beaktas att det endast godtogs att det förelåg *fumus boni juris* avseende andrahandyrkandet om en nedsättning av det ålagda bötesbeloppet, dels att sökandena i inlagorna av den 28 oktober, den 18 november och av den 30 november 2015, förklarade att de var beredda att vidta åtgärder för att upprätta en avbetalningsplan för böterna. De påpekade att enligt omstruktureringsplanen för CCPL-koncernen, vilken skulle godkännas av borgenärsbankerna, kunde de för tillfället avsätta [Konfidentiellt] euro för att betala böterna. De angav även att de för betalningen kunde – med förbehåll för bankernas godkännande – avsätta intäkter som kunde uppgå till [Konfidentiellt] euro eller mer, som skulle lösgöras vid den planerade överlåtelsen av andelarna i Refincoop, Erzelli Energia och Smec.
- 82 I inlagan av den 30 november 2015 tillade sökandena att när de hade överlåtit andelarna i Refincoop, Erzelli Energia och Smec, utgjordes deras enda tillgång av andelen i [Konfidentiellt]. För att kommissionen ska avstå från att verkställa det angripna beslutet och för att täcka hela det ålagda bötesbeloppet, planerar sökandena att överlåta [Konfidentiellt] till tredjeman, vars värde enligt balansräkningen uppgår till drygt [Konfidentiellt] euro. I förevarande fall är det omöjligt att förutse datumet för överlåtelsen och inom vilken tid intäkterna från detta skulle kunde användas för att betala böterna. För att sökandena ska kunna utföra överlåtelsen [Konfidentiellt], måste den dessutom godkännas av borgenärsbankerna.

[utelämnas]

- 85 För att ta hänsyn till unionens finansiella intressen och de påförda böternas avskräckande verkan, ska beviljandet av undantaget förenas med villkoret att sökandena:

en gång i kvartalet till kommissionen överlämnar regelbunden och detaljerad information om genomförandet av CCPL-koncernens omstruktureringsplan och om storleken på de intäkter som lösgörs vid försäljningen av koncernens tillgångar såväl i enlighet med verkställigheten av planen som vid sidan av planen,

betalar till kommissionen

ett belopp på 5 miljoner euro så snart det har lösgjorts vid försäljningen,

samtliga intäkter från den planerade överlåtelsen av andelarna i Refincoop, Erzelli Energia och Smec, så snart dessa intäkter har uppstått.

[utelämnas]

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALENS ORDFÖRANDE

följande:

- 1) **Uppskov med verkställigheten av skyldigheten för sökandena, CCPL – Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC, Coopbox group SpA, Poliemme Srl, Coopbox Hispania, SL och Coopbox Eastern s.r.o., att till förmån för Europeiska kommissionen ställa en bankgaranti för att undvika omedelbar indrivning av de böter som påförts dem enligt artikel 2 i kommissionens beslut C (2015) 4336 final av den 24 juni 2015 om ett förfarande enligt artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet (AT.39563 – Livsmedelsförpackningar för detaljhandeln), beviljas på villkor att:**
  - sökandena, inom en månad från det att förevarande beslut delges, och därefter var tredje månad till dess målet avgörs vad avser huvudsaken och vid varje händelse som kan påverka deras framtida kapacitet att betala de påförda böterna, skriftligen inger en detaljerad rapport till kommissionen om genomförandet av CCPL-koncernens omstruktureringsplan och om beloppet från de intäkter som lösgörs vid försäljningen av koncernens tillgångar såväl i enlighet med verkställigheten av planen som vid sidan av planen.
  - sökandena betalar ett belopp på 5 miljoner euro till kommissionen så snart det har lösgjorts vid försäljningen och samtliga intäkter från den planerade överlåtelsen av andelarna i Refincoop, Erzelli Energia och Smec, så snart dessa intäkter har uppstått.
- 2) **Frågan om rättegångskostnader anstår.**

Luxemburg den 15 december 2015

Justitiesekreterare
E. Coulon

Ordförande
M. Jaeger